

[Finansministeren.]

være med til at skaffe Pengene til Veje. Da de Konservative altsaa har meldt sig fra, og da der skal tre Partier til, for at kunne gennemføre et Forslag i Landstinget, har vi forhandlet med Venstre om ændrede Beskatningsregler, og vi var jo kommet saa vidt, at vi kunde sige, vi kunde tiltræde det, naar andet ikke kunde være. Der var dog det imellem os, hvad Pengene skulde anvendes til. Medens jeg jo har fremsat mit Lovforslag med det for Øje at skaffe Dækning for Finanslovens Udgifter og skaffe Balance, saa siger Venstre: Vi vil ikke være med til at skabe denne Balance, vi mener ikke, det er nødvendigt med de 15 Mill. Kr., vi kan nøjes med 5,5. Men det har vi fra vor Side ikke kunnet tiltræde.

Man siger fra Venstres Side, at naar man kunde lade Tjenestemandsløvens Regler om Reguleringstillægget sove, maatte man ogsaa kunne gøre det for Reglerne om Amtsskatterne, og man føjer til, at det er jo farligt med denne stadige Stigning i Beskatningen. Ja, det kan vi jo godt være enige om. Naar det ærede Medlem Hr. Holstein talte saa stærkt herimod, kan jeg godt være enig med det ærede Medlem i, at man ikke bør udskrive flere Skatter end højst nødvendigt. I saa Henseende er vi enige. Men hvad er det Venstre kræver, og som det ærede Medlem Hr. Holstein giver Venstre Tilslutning til? Venstre siger: Tjenestemændene fik ikke 7 Mill. Kr., fordi det vilde medføre en øget Skatteudskrivning paa 7 Mill. Kr.; derfor forhandlede man sig til Rette med Tjenestemændene, de fandt sig deri; men naar Tjenestemændene nu er gaaet til at undlade at kræve, hvad de var berettigede til, og derved har fritaget Skatteyderne for en Beskatning paa 7 Mill. Kr., kan vi godt vende det Forhold om for Amtsskatternes Vedkommende og sige, at vel skal der i Henhold til den bestaaende Lov kun ydes de 5,6 Mill. Kr. til Nedsættelse af Amtsskatterne, men nu foreslaar vi en yderligere Skatteudskrivning paa 8 Mill. Kr. for at kunne give et større Beløb til Amtskommunerne. Altsaa den stik modsatte Vej af den, man er gaaet over for Tjenestemændene.

Jeg synes, det kan man ikke gøre. De to Regeringspartier har derimod tilbudt at gaa med til at yde Tilskud til Kommunerne. Vi maatte saa forhøje Skatte-tillægget fra 30 pCt. til 40 pCt., hvorved der ud over de ca. 15 Mill. Kr., som jeg fremdeles mener, det er nødvendigt at faa, hvis vi skal have Balance paa Finansloven for indeværende Aar, kunde skaffes en 5—6

Mill. Kr. yderligere til Veje, hvilke vi var villige til at yde som Tilskud til By- og Landkommuner. Jeg vil mene, at det vilde være fuldt forsvarligt, ligesaa forsvarligt som det vilde være at give Tilskud til Amtsskatternes Nedsættelse. Loven herom af 20. Maj 1933, som for sidste Aar gav 20 Mill. Kr. til Amtsskatternes Nedsættelse, har jo ikke i enhver Henseende virket retfærdigt. Det bevirkede et stærkt Skattepaalæg, som ramte Folk med smaa Indtægter, men samtidig medførte det, at adskillige store Ejendomsbesiddere, der sad godt i det, fik Nedsættelse i deres Amtsskatter. Hvis man kalder det retfærdigt, deler jeg ikke den Opfattelse. (*Amby*: Hvorfor gik man saa med i Fjor?). Det var et Led i et stort Forlig, ved hvilket vi skulde skaffe Midlerne til Veje, men hvor ogsaa det ærede Medlem fornemt holdt sig tilbage, medens vi andre, der ønskede, der skulde ske noget, gik ind i den Forhandling og var med til at gennemføre et samlet Forslag, som ikke paa alle Omraader virkede retfærdigt. Men det er ingen Sag, naar man holder sig udenfor og nøjes med Kritikken, saa gaar det betydelig lettere.

Det ærede Medlem Hr. Clausager sagde, at han vilde ikke og Venstre vilde ikke være med til at yde Tilskud til Kommunerne som foreslaaet, thi det fremmede ikke en sund Økonomi i Kommunerne. Man har jo dog før ikke været bange, heller ikke Venstre, for at være med til at træffe Bestemmelser om, at der blev ydet direkte Tilskud til Kommunerne. Men hvis det ærede Medlem nu nærer Frygt for, at man ikke skulde kunne opretholde Økonomien, hvis man faar et direkte Tilskud fra Staten, saa spørger jeg det ærede Medlem: Hvorledes gaar det saa med Økonomien i Amtskommunerne? Naar de sidste Aar fik 20 Mill. Kr., er det saa ikke at demoralisere Amtskommunerne atter at give dem et saadant Tilskud fra Staten? Nej, det er det ikke, siger det ærede Medlem. Det er jo mærkeligt nok, at det ikke er demoraliserende for Amtskommunerne, medens det vilde være det for Sogne- og Købstadkommunerne, hvis de fik et Tilskud. (*Jensen [Broby]*: Amtskommunerne fik jo ikke flere Penge). Amtskommunerne fik Penge og blev derved fritaget for at udskrive et tilsvarende Skattebeløb. Forholdet er altsaa akkurat det samme som for Kommunernes Vedkommende.

De ærede Medlemmer Hr. Korsgaard og Hr. Holstein var betænkelige ved Venstres Forslag, saa vidt jeg forstod, ved at man